

izhodišče, na katerem je zgrajena tudi Simčičeva pripoved o lepi Vidi.

Simčičeva zgodba pa ni zanimiva in vredna pozornosti samo po svoji tematski, vsebinski plati, ki tudi odraslemu ponuja nove, drugačne, nenavadne, pozornosti vredne poglede na nas, ki smo živeli »pod Triglavom« in zaradi budnega očesa nismo vedeli, »kaj se dogaja z Lepo Vido na Španskem«, marveč tudi zaradi skrbno, premišljeno izbranega jezika. Simčičev jezik ni arhaičen, ni nostalgičen, ni tradicionalističen in vendar je drugačen. Skuša posneti, razu-

meti, približati in uporabiti jezik romanškega, nemara kar hispanoameriškega melosa, njegovo nabitost z živostjo, kar ponazarjajo predvsem trije muzikanti s svojo orfejsko močjo reševanja »izgubljenih« in »pozabljenih« duš. In še nekaj sporoča Simčičev jezik: prav s tem, da podeljuje živost jeziku slovenskih muzikantov in kaže na otrplost etikete španskega dvora, ki bi skoraj ugonobila mladega Rodriga, odkriva v tem jeziku tisto silo, na katero vse preradi pozabljamo.

Denis Poniž

OB 50-LETNICI CICIBANA

Ciciban, revija za najmlajše, praznuje letos že svoj 50. rojstni dan.

Od svojega začetka jeseni leta 1945 *Ciciban* najmlajše poučuje, zabava in vzgaja obenem.

V teh dolgih letih se je zvrstilo kar 12 urednikov, ki so vsak po svoje bogatili in izgrajevali revijo do podobe, kakršno ima danes.

Kratek pregled skozi vseh petdeset letnikov nam pokaže, da se je v *Cicibanu* zvrstilo s svojimi prispevki več sto vrhunskih mladinskih pisateljev in ilustratorjev, ki so znali na njegovih straneh pričarati pristen otroški svet.

Ustvarjanje revije za najmlajše je zelo zahtevna in občutljiva naloga. Pisatelj in pesnik, ilustrator in urednik morajo ves čas iskati poti k otroku in njegovemu doživljanju sveta.

Na začetku je bil ta svet še ujet v grenko izkušnjo komaj minule vojne. Nato se leto za letom osvobajata travme vojnih grozot in postopno zaživi v njem zopet samo mladost.

Otroku je blizu svet živali, narave in

z njo povezanih sprememb v letnih časih, zanima ga marsikaj iz naše naravne in kulturne dediščine, zastavlja vprašanja o strojih in izdelkih, rad bi izvedel kaj več o okolju, ki ga obkroža, rad se igra s prijatelji, zapoje in zpleše ali pa prisluhne skrivnostnim pripovedkam o velikanih, povodnih možeh, vilah in palčkih.

In tak je tudi *Ciciban*. Že od prvih števil leta 1945 najdemo v njem zastopane prav vse literarne zvrsti: poezijo, prozo, dramatiko. Pripovedke, pravljice in basni prinašajo modrost slovenskega in svetovnega ljudskega izročila, marsikatera pesmica ali zgodbica pa se zgodi v življenju, kakršno živi sodobni otrok.

Ob literarnih se vsa leta pojavljajo tudi vzgojno-izobraževalni prispevki. Ti odgovarjajo na vprašanja, ki jih vedno znova zastavlja otrokova radovednost, obenem pa poskrbijo tudi za zabavo in razvedrilo.

S tako pestrim izborom avtorjev in prispevkov je *Ciciban* že prav na začetku postal pomemben pripomoček vzgojiteljem in učiteljem pri njihovem delu in v vseh teh letih je popestril marsikatero igralno ali učno uro.

Za vsako revijo, še posebej pa za revijo, ki nagovarja otroke, je izredno pomembno, da ves čas čuti utrip svojih bralcev. In nič drugače kakor danes, so že pred petdesetimi leti otroci z zaupanjem pošiljali svoje literarne in likovne izdelke v kotiček, ki je bil namenjen nji-

hovim prispevkom, in nato z nestrpnostjo pričakovali njihovo objavo.

Tu se je izkazala še ena prednost revije pred knjigo – na ta način so otroci lahko izrazili pohvale, želje in kritike. *Cicibanu* je uspelo, da se je tudi z upoštevanjem otroških odzivov približal svojemu bralcu in mu postal pravi prijatelj.

Po petdesetih letih izhajanja lahko rečemo, da si je *Ciciban* do današnjih dni pridobil že več milijonov prijateljev.

Danica Štummerger

NA DUNAJU JE HIŠA OTROŠKE LITERATURE

V okviru Hiše otroške literature (KinderLiteraturHaus) delujejo Knjižnični in medijski center, Avstrijski mladinski knjižni klub, Mednarodni inštitut za mladinsko literaturo in raziskovanje branja in Knjižnični servis za šole.

Lokacija KinderLiteraturHaus je v centru mesta, Mayerhofgasse 6, 1040 Dunaj. Prostori so v prvem nadstropju treh stavb, ki so med seboj povezane in obkrožajo skupno dvorišče, kjer je tudi dostop do velikega skladišča v pritličju, kjer pripravljajo pakete knjig, ki jih Knjižnični servis pošilja šolam.

Naštete ustanove, ki skupaj oblikujejo KinderLiteraturHaus, delujejo za iste ciljne skupine, to so otroci, šolarji, starši, učitelji, študentje in strokovnjaki na področju mladinske književnosti. Pridobiti si jih prizadevajo s programi in projekti, ki jih vsaka od ustanov pripravi v skladu s svojim osnovnim programom dela. Tudi ustanovitelji in finanserji teh ustanov so različni.

Knjižnični in medijski center (Das Bibliotheks- und Medienzentrum) je bil ustanovljen leta 1990. Center ima z več kot 40.000 enotami največjo zbirko otroških, mladinskih in strokovnih knjig s področja mladinske književnosti v Avstriji.

Center finansira Zvezno ministrstvo za pouk in umetnost (Bundesministerium für Unterricht und Kunst) in Zvezno ministrstvo za znanost in raziskovanje (Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung).

Zbirka obsega:

- okrog 5.000 strokovnih knjig in 50 tekoče pridobljenih strokovnih časopisov iz preko 50 držav, ki obravnavajo otroško in mladinsko literaturo, bralno vzgojo in raziskovanje branja
- okrog 30.000 otroških in mladinskih knjig v nemškem jeziku iz Avstrije, Nemčije, Švice in nekdanje DDR
- okrog 10.000 originalnih otroških in mladinskih knjig z vsega sveta